

KAMER VOOR ONPARTIJDIGHEID EN
BESCHERMING VAN MINDERJARIGEN

**ZAAK VAN VRM t. BVBA MTV NETWORKS
BELGIUM**

BESLISSING
nr. 2010/042

28 september 2010

In de zaak van VRM tegen BVBA MTV Networks Belgium,

De Vlaamse Regulator voor de Media (kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen), samengesteld uit:

Dhr J. KAMOEN, *voorzitter*,
Mevr L. D'HAENENS, *ondervoorzitter*,
Dhr H. BLOEMEN,
Mevr D. DE POOT,
Dhr L. HELLIN,
Mevr B. NIELANDT,
Dhr R. OTTEN,
Dhr H. VAN HUMBEECK,
Dhr M. VAN NIEUWENBORGH,
Dhr D.VOORHOOF, *leden*

en Mevr M. VAN LOKEREN, *griffier*,

Na beraadslaging op 14 en 28 september 2010,
Neemt op deze laatste datum de volgende beslissing:

PROCEDURE

1. Ingevolge de opdracht van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen (hierna: de Tweede Kamer) van de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: de Regulator) van 19 januari 2010 aan de onderzoekscel van de Regulator, werd een onderzoek ingesteld door de onderzoekscel naar de naleving van artikel 42 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: het Mediadecreet) door de lineaire televisieomroeporganisaties, van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap of aangemeld bij de Regulator, die teletekst aanbieden.

Het betreft onder meer de startpagina's van teletekst van het omroepprogramma TMF van BVBA MTV Networks Belgium, zoals uitgezonden op 6, 20 en 26 mei 2010.

2. Op 26 mei 2010 legt de onderzoekscel van de Regulator aan de Tweede Kamer een onderzoeksrapport voor aangaande hiervoor vermelde uitzendingen.

3. Naar aanleiding van de behandeling van het onderzoeksrapport op 7 juni 2010 beslist de Tweede Kamer van de Regulator om het onderzoek uit te breiden. De onderzoekscel van de Regulator krijgt de opdracht om naast de teletekst startpagina's ook de teletekstpagina's te onderzoeken waarnaar wordt verwezen op de startpagina.

Het bijkomend onderzoek betreft onder meer de startpagina's en de pagina's van teletekst van het omroepprogramma TMF van BVBA MTV Networks Belgium, zoals uitgezonden op 9 juni 2010.

4. Op 23 juni 2010 legt de onderzoekscel van de Regulator aan de Tweede Kamer een onderzoeksrapport voor aangaande de uitzendingen op 9 juni 2010.

5. Op 6 juli 2010 beslist de Tweede Kamer van de Regulator om, op basis van de vaststellingen in de onderzoeksrapporten, tegen BVBA MTV Networks Belgium (hierna: MTV), met maatschappelijke zetel Fabriekstraat 38 te 2547 Lint, een procedure op tegenspraak op te starten.

6. De beslissing om een procedure op tegenspraak op te starten wordt samen met de onderzoeksrapporten bij aangetekende brief van 8 juli 2010 aan MTV meegedeeld.

7. MTV bezorgt de schriftelijke opmerkingen aan de Regulator met een aangetekende brief van 8 september 2010.

Op de hoorzitting van 14 september 2010 wordt MTV vertegenwoordigd door Emilie Anthonis.

DE FEITEN

8. De onderzoekscel stelt vast dat op de onderzochte data overdag op de teletekstopagina's onder meer volgende boodschappen werden uitgezonden (telefoonnummers zijn vervangen door **):

- Teletekst bij omroepprogramma TMF:
 - o 6 mei 2010: startpagina **P100**: '*NU de NIEUWSTE hete nummers*', '*De heetste lijn 18+*', '*Meiden wachten op jou*'
 - o 20 mei 2010: startpagina **P100**: '*Hete MEIDEN in België*', '*Spannende video's op je GSM?*'
 - o 26 mei 2010: startpagina **P100**: '*NU de NIEUWSTE hete nummers*', '*De heetste lijn 18+*', '*Hete MEIDEN in België*'
 - o 9 juni 2010: startpagina **P100**: '*805 Hete MEIDEN in België*', '*834 De heetste lijn 18+*', '*833 Meiden wachten op jou*'

Corresponderende teletekstopagina's **P805**: '*GEILE STUDENTES SCHOOLMEIDEN 18+*', '*Blonde studente heeft naast haar studie nog 'n gaatje vrij sms CARIEN naar *****', '*Zin om samen intiem in bed te belanden voor mijn 1^e keer? Sms ELISSA naar *****', '*Scholiere 22j ontvangt geile gasten op kot van ma t/m vr. sms MARGIT naar *****', '*blootfoto's sms ZIEN NAAM naar *****', '*Regio Brugge: wie wil samen pornofilms kijken en nadoen? Sms LONNIE naar *****', '*Zo klein en toch al zo lekker! Heerlijk meisje van pas 18! Sms ELTE naar *****', '*Rosblond meiske vrgt nette heer voor vaste ontmoetingen sms IRENA naar *****' en '*Sex met hete amateur ESCORTMEID? *****', **P834**: '*DEZE*

GEILE DAMES HEBBEN ALTIJD ZIN IN SEX JIJ OOK? Bel dan snel: ****_*****', 'WIL JIJ STIEKEM LUISTEREN NAAR MEISJES DIE ZICHZELF VERWENNEN? ****_*****', 'PAK 'M BEET EN BEL MIJ, HOU JIJ OOK VAN DIT STANDJE, ****_*****', 'SEX AFSPRAAK VANDAAG NOG P.833' + grafische afbeelding van liggende naakte dame en **P833**: 'HETE MEIDEN WACHTEN OP JOU VOOR EEN heel heet gesprek of een date!! 18+', 'Wenneke: 34jr, blond, 1m67, 55kg, cup 90c Code: 27825 Bi sex, strak kontje. Josje: 26 jr, blond, 1m70, 58 kg, cup B, woont samen, intiem geschoren Code *****. Jaida: 26 jr, donkerblond, 1m69, 58 kg, DDcup Antwerpen, halfbloedje. Code *****. Femke: 29 jr, 1m65, 50 kg cup 90c, single, zwart haar, tongpiercing. Code *****. Nikki: 18 jr, blondine 1m69, 56 kg, cup 85c West VI, single. Code *****. Esther: 25 jr, zwart haar, 1m76, 65 kg, cupE, Genk single Code: *****. Eva: 25 jr, 1m69, 58kg, cup 85 C, Blond, Bisex, Single, fijn streepjn. Code: *****. Lindsey: 36 jr, 1m73, 60 kg, blondine, cup 80c, Limburg, gescheiden Code 37795' en '>NOG MEER HETE MEIDEN>>'

TOEPASSELIJKE REGELS

9.1. Artikel 2 van het Mediadecreet bepaalt dat:

[...]

5° commerciële communicatie: beelden of geluiden die dienen om rechtstreeks of onrechtstreeks de goederen, de diensten of het imago van een natuurlijke persoon of rechtspersoon die een economische activiteit verricht, te promoten. Dergelijke beelden of geluiden vergezellen of maken deel uit van een programma, tegen betaling of een soortgelijke vergoeding of voor zelfpromotie. Vormen van commerciële communicatie zijn onder meer reclame, sponsoring, telewinkelen en productplaatsing;

[...]

31° programma: een reeks bewegende beelden, al dan niet met geluid, of een reeks van klanken of geluiden, die een afzonderlijk element van een door een omroeporganisatie opgesteld schema of een catalogus vormt; voorbeelden van programma's zijn bioscoopfilms, sportevenementen, komische series, documentaires, kinderprogramma's en origineel drama;

[...]

35° reclame : de audiovisuele of auditieve boodschap van een publieke of particuliere onderneming of natuurlijke persoon - in welke vorm dan ook - over de uitoefening van een commerciële, industriële, ambachtelijke activiteit of van een beroep, ter bevordering van de levering tegen betaling van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen, die tegen betaling of soortgelijke vergoeding dan wel voor zelfpromotie in een lineaire omroepdienst wordt uitgezonden;

[...]

50° teletekst: analoge op tekst gebaseerde dienst die in beeld wordt gebracht en met het lineaire omroepsignaal wordt meegestuurd onder de redactionele verantwoordelijkheid van een aanbieder van omroepdiensten, en de digitale versie van deze dienst;”

9.2. Artikelen 41 en 42 van het Mediadecreet luiden als volgt:

“Art. 41. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn eveneens van toepassing op teletekst.

Art. 42. Lineaire televisieomroeporganisaties mogen geen programma's uitzenden die de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen ernstig zouden kunnen aantasten, met name programma's waarin pornografische scènes of beelden van nodeloos geweld voorkomen.

Deze bepaling geldt ook voor andere programma's die schade kunnen toebrengen aan de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen, tenzij door de keuze van het tijdstip van uitzending of door technische maatregelen wordt gewaarborgd dat minderjarigen in het verzorgingsgebied of zendgebied de uitzendingen normaliter niet zullen zien of beluisteren.

Als dergelijke programma's ongecodeerd worden uitgezonden, moeten ze voorafgegaan worden door een akoestische waarschuwing of moeten ze gedurende de hele uitzending herkenbaar zijn aan een visueel symbool.

De bepalingen van het eerste en het tweede lid gelden ook voor aankondigingen van programma's die uitgezonden worden door lineaire televisieomroeporganisaties.”

9.3. Artikel 218 van het Mediadecreet bepaalt:

“§ 2. De algemene kamer heeft de volgende taken:

1° met behoud van de toepassing van paragraaf 3 en van artikelen 13 en 30, het toezicht op de naleving van en de beteugeling van de inbreuken op de bepalingen van dit decreet, met inbegrip van het toezicht op de naleving door de openbare omroeporganisatie en de beteugeling van de inbreuken door de openbare omroeporganisatie;

[...]

§ 3. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen doet uitspraak over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van artikelen 38, 39, 42, 44, 45, 176, 1°, en 180, tweede lid.

De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen doet daarbij volledig autonoom uitspraak. In geval van betwistingen wordt de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen in rechte vertegenwoordigd door haar voorzitter.

[...]”

9.4. Artikel 220, §§ 1 en 2, van het Mediadecreet gaan als volgt:

“Art. 220, § 1. De algemene kamer doet uitspraak, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de Vlaamse Regering, hetzij naar aanleiding van een schriftelijke, met redenen omklede en ondertekende klacht die haar kan worden voorgelegd door elke belanghebbende en, in geval van een klacht met betrekking tot de bepalingen over commerciële communicatie en

boodschappen van algemeen nut, door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon.

Over de inhoud van reclame kan de algemene kamer enkel uitspraak doen naar aanleiding van een schriftelijke, met redenen omklede en ondertekende klacht. Om ontvankelijk te zijn moet de klacht ingediend zijn uiterlijk de vijftiende dag na de gebeurtenis die aanleiding heeft gegeven tot de klacht.

§ 2. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen doet uitspraak, hetzij ambtshalve wat betreft het toezicht op artikel 42 en artikel 176, 1°, hetzij op verzoek van de Vlaamse Regering, hetzij naar aanleiding van een klacht die op straffe van onontvankelijkheid ingediend is uiterlijk de vijftiende dag na de datum van de uitzending van het programma door eenieder die blijk geeft van een benadeling of een belang.”

9.5. Artikel 18 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2006 betreffende de procedure voor de Vlaamse Regulator voor de Media zoals laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 29 januari 2010 (hierna: het Procedurebesluit) bepaalt:

“§ 1. Als de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de Vlaamse Regering beslist over te gaan tot een procedure op tegenspraak, wordt die beslissing met de documenten die erop betrekking hebben naar de betrokkene gestuurd met vermelding van de gronden waarop de procedure steunt.

§ 2. Binnen vijftien dagen na ontvangst kan de betrokkene zijn opmerkingen schriftelijk aan de Regulator meedelen, dan wel via elektronische post of enig ander telecommunicatiemiddel dat resulteert in een schriftelijk stuk aan de zijde van de geadresseerde, en waarop een elektronische handtekening is aangebracht die voldoet aan de vereisten van artikel 1322 van het Burgerlijk Wetboek.

De betrokkene kan worden opgeroepen om door de kamer te worden gehoord. Indien de betrokkene hiertoe verzoekt, moet hij door de kamer worden gehoord.”

A. Argumenten van MTV

10. Onbevoegdheid van de onderzoeksceel

MTV voert aan dat de huidige procedure niet ontvankelijk is wegens de onbevoegdheid van de onderzoeksceel van de Regulator om bij een ambtshalve procedure vaststellingen te doen en die voor te leggen aan de Tweede Kamer van de Regulator.

Artikel 220, § 2, van het Mediadecreet bepaalt dat, wat het toezicht op de naleving van de bepalingen over de bescherming van minderjarigen betreft, de Tweede Kamer van de Regulator onder meer ambtshalve uitspraak kan

doen. Volgens MTV wordt nergens in de mogelijkheid voorzien voor de Tweede Kamer om op basis van vaststellingen van de onderzoeksceel over te gaan tot een procedure op tegenspraak tegen omroeporganisaties. Het onderzoek is daarom ook ongeldig, waardoor de procedure niet-ontvankelijk wordt.

11. Verhouding teletekst en programma

MTV is van oordeel dat er geen inbreuk op artikel 42, tweede lid, van het Mediadecreet kan worden vastgesteld met betrekking tot de uitgezonden tekstuele boodschappen op haar teletekstpagina's, aangezien de bepalingen uit artikel 42 van het Mediadecreet slechts van toepassing zijn op programma's en aankondigingen van programma's.

Gelet op de definitie van 'programma' in artikel 2, 31°, van het Mediadecreet dat spreekt van *"een reeks bewegende beelden, al dan niet met geluid, of een reeks van klanken of geluiden [...]"* is het, aldus MTV, duidelijk dat teletekstpagina's geen programma's zijn. De decreetgever heeft daarenboven immers een afzonderlijke definitie voorzien voor 'teletekst' in artikel 2, 50°, van het Mediadecreet, waarbij het gaat om een *"[...] op tekst gebaseerde dienst die in beeld wordt gebracht [...]"*.

Artikel 41 van het Mediadecreet bepaalt inderdaad dat de bepalingen uit Hoofdstuk II van het Mediadecreet, en dus ook artikel 42, van toepassing zijn op teletekst, maar dit kan slechts het geval zijn voor zover er sprake is van programma's op teletekst.

Aangezien de betwiste teletekstpagina's slechts tekstuele boodschappen bevatten, die niet als programma's kunnen worden beschouwd, kan hier geen toepassing worden gemaakt van artikelen 41 en 42, van het Mediadecreet.

12. Verhouding teletekst en commerciële communicatie

MTV meent dat er een bijkomend argument is om artikel 42 van het Mediadecreet niet toe te passen op de betwiste tekstuele boodschappen op haar teletekstpagina's. Volgens de omroeporganisatie betreffen de boodschappen in kwestie commerciële communicatie, namelijk reclame, zoals bepaald in artikel 2, 35°, van het Mediadecreet. De wervende boodschappen werden dan ook als reclame aangeduid op de teletekstpagina's. Aangezien reclame en programma duidelijk twee aparte begrippen zijn, is artikel 42 van het Mediadecreet *in casu* niet van toepassing.

13. Onbevoegdheid kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen

13.1. De Tweede Kamer van de Regulator is niet bevoegd om ambtshalve een procedure op te starten en uitspraak te doen wat betreft het toezicht op artikel 41 van het Mediadecreet.

Artikel 220, § 2, van het Mediadecreet vermeldt immers artikel 42 en artikel 176, 1° limitatief als rechtsgronden voor ambtshalve uitspraken door de Tweede Kamer.

Uit de brief van 8 juli 2010, waarin de Tweede Kamer van de Regulator meedeelt dat een procedure op tegenspraak wordt opgestart tegen MTV, blijkt dat de procedure uitdrukkelijk gebaseerd is op artikel 41 en artikel 42: *“De huidige procedure heeft betrekking op artikel 41 en 42 van het Mediadecreet.”*

13.2. Zoals blijkt uit artikel 218 van het Mediadecreet is niet de Tweede Kamer van de Regulator, maar wel de algemene kamer van de Regulator bevoegd voor het toezicht op de bepalingen over commerciële communicatie.

De Tweede Kamer is dus niet bevoegd, aldus MTV, om een procedure op te starten tegen de betwiste wervende boodschappen op haar teletekstpagina's.

Daarenboven bepaalt artikel 220, § 1, tweede lid, van het Mediadecreet dat zelfs de algemene kamer van de Regulator enkel uitspraak kan doen over de inhoud van reclame naar aanleiding van een klacht.

14. Geen inbreuk op artikel 42 van het Mediadecreet

14.1. Uit de brief van 8 juli 2010, waarin de Tweede Kamer van de Regulator meedeelt dat een procedure op tegenspraak wordt opgestart tegen MTV blijkt dat een inbreuk op artikel 42 van het Mediadecreet wordt afgeleid uit het feit dat er geen technische maatregelen werden getroffen om minderjarigen af te schermen van de seksueel getinte boodschappen. MTV geeft aan dat dergelijke maatregelen niet mogelijk zijn bij teletekst. Om toch tegemoet te komen aan de geest van de decreetgever en er voor te zorgen dat minderjarigen 'programma's' die schade kunnen toebrengen normaliter niet zullen zien of beluisteren, werden er enerzijds vermeldingen toegevoegd dat de boodschappen in kwestie 18+ zijn en werden anderzijds expliciete vermeldingen geweerd van de startpagina's.

14.2. De boodschappen op de startpagina's zijn volgens MTV zeer braaf en neutraal geformuleerd naar hedendaagse normen: *“Meiden wachten op jou, Spannende video's op je gsm, Hete meiden in België, ...”*. Het is zeer verregaand, aldus MTV, om te stellen dat dergelijke boodschappen de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen (ernstig) zouden kunnen schaden. MTV beweert daarenboven dat vooral dertigplussers deze teletekstpagina's raadplegen. Dit blijkt uit een onderzoek door de omroeporganisatie naar de profielen van de 'chatters'.

In het huidige medialandschap waarin minderjarigen vanaf zeer jonge leeftijd in de massamedia geconfronteerd worden met seksueel getinte beelden (die uiteraard nog een veel grotere invloed hebben dan tekst), gaat

stellen dat de louter tekstuele boodschappen op de start- en corresponderende pagina's van teletekst schadelijk kunnen zijn voor minderjarigen dan ook zeer ver en wordt niet aangetoond.

14.3. MTV is verder van mening dat de conclusies uit de beslissingen nr. 2008/020 en nr. 2008/021 van 26 februari 2008 van de Tweede Kamer niet zonder meer kunnen worden toegepast de betwiste uitzendingen die duidelijk veel minder expliciet zijn.

14.4. Indien de Tweede Kamer van de Regulator *in casu* toch zou besluiten tot een inbreuk op artikel 42 van het Mediadecreet, dan vraagt MTV rekening te houden met het feit dat het een eerste veroordeling zou betreffen en met het beperkte marktaandeel van het omroepprogramma TMF, teneinde de sanctie te beperken tot een waarschuwing.

B. Beoordeling

15. Over de bevoegdheid van de onderzoekscel

Artikel 220, § 2, van het Mediadecreet en artikel 18 van het Procedurebesluit bepalen dat de Tweede Kamer ambtshalve uitspraak kan doen en over kan gaan tot een procedure op tegenspraak, wat betreft het toezicht op artikel 42 en artikel 176, 1°, van het Mediadecreet. Noch in het Mediadecreet, noch in het Procedurebesluit wordt iets bepaald omtrent de onderzoekscel van de Regulator of hoe het ambtshalve onderzoek dient te worden gevoerd. Dit heeft tot gevolg dat de Regulator over een discretionaire bevoegdheid beschikt om op het niveau van zijn diensten het ambtshalve onderzoek te organiseren.

Het Reglement van Orde, dat interne werkingsregels van de Regulator bevat, definieert de onderzoekscel in artikel 1, 5° als: *“personeelsleden van de Regulator, belast met het uitvoeren van het vooronderzoek”*. Het Reglement van Orde omschrijft verder de rol van de onderzoekscel bij procedures voor de algemene kamer (artikelen 16 en 17), terwijl dergelijke bepalingen ontbreken met betrekking tot de Tweede Kamer.

Dit sluit echter niet uit dat de Tweede Kamer opdrachten kan geven aan de onderzoekscel. Op de vergadering van 19 januari 2010 heeft de Tweede Kamer van de Regulator, naar aanleiding van haar bijkomende ambtshalve onderzoeksbevoegdheid in het nieuwe Mediadecreet, aan de onderzoekscel de opdracht gegeven *“om mogelijke inbreuken op de bepalingen van de bescherming van minderjarigen [te] rapporteren aan de kamer. In de eerste plaats wordt gevraagd gevallen van recidieven op te sporen. Er wordt tevens gevraagd om de onderzoekscel aanwijzingen van ook andere manifeste of herhaalde inbreuken te doen vaststellen en voor te leggen aan de kamer.”* Deze opdracht werd uitgebreid op de vergadering van 7 juni 2010, waarop de Tweede Kamer aan de onderzoekscel de opdracht gaf om naast de teletekst startpagina's ook de corresponderende pagina's in het onderzoek te betrekken.

De gevolgen die een omroeporganisatie ondergaat als gevolg van een ambtshalve onderzoek vloeien voort uit het Mediadecreet en het Procedurebesluit die aan de Tweede Kamer de bevoegdheid toewijzen om een ambtshalve onderzoek te voeren en uitspraak te doen. De Tweede Kamer van de Regulator kan steeds intern opdracht geven aan de eigen administratie om een onderzoek uit te voeren, zoals ondermeer is gebeurd op de vergaderingen van 19 januari 2010 en 7 juni 2010.

16. Verhouding artikel 41 en artikel 42, van het Mediadecreet

Hoofdstuk II van het Mediadecreet bevat specifieke bepalingen over de bescherming van minderjarigen bij het bekijken van lineaire en niet-lineaire televisiediensten, waarna artikel 41 van het Mediadecreet bepaalt dat deze bepalingen ook van toepassing zijn op teletekst.

De bepalingen uit artikel 42 van het Mediadecreet omvatten, in het eerste lid, een absoluut verbod en, in the tweede lid, een relatief verbod met betrekking tot schadelijke inhoud voor minderjarigen in programma's. Deze verbodsbepalingen vormen een omzetting uit de Europese richtlijn audiovisuele mediadiensten (art. 27 richtlijn Eur.Parl. en Raad nr. 2010/13/EU, 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten, *Pb.L.* 15 april 2010, afl. 95, 1) en waren eerst terug te vinden in de Europese televisie zonder grenzen richtlijn uit 1989.

In de beslissingen nr. 2008/020 en nr. 2008/021 van 26 februari 2008 heeft de Tweede Kamer al eens boodschappen op teletekst getoetst aan deze verbodsbepalingen die toen terug te vinden waren in artikel 96, § 1, van de Vlaamse decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005. De kamer heeft toen beslist dat de betwiste boodschappen op teletekst onder de definitie van 'programma' ressorteerden en dus ook onder de vermelde verbodsbepalingen.

Het nieuwe Mediadecreet echter hanteert een andere definitie van programma. De definitie van 'programma' bepaalt dat het moet gaan om "*een reeks bewegende beelden, al dan niet met geluid, of een reeks van klanken of geluiden [...]*". Hoewel tijdens de parlementaire voorbereiding van het Mediadecreet teletekst initieel onder de definitie van 'programma' viel, als zijnde 'additioneel toegevoegde informatie' (zie ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en televisie, *Parl.St.* VI. Parl. 2008-2009, nr. 2014/1, 21), werd later toch een aparte definitie voor teletekst ingevoegd (zie, *Parl.St.* VI. Parl. 2008-2009, nr. 2014/12, 2). Dit is ook de reden waarom de decreetgever artikel 41, dat geen normatieve bepalingen bevat, heeft toegevoegd, zodat duidelijk is dat de verbodsbepalingen uit artikel 42 ook op teletekst van toepassing zijn (zie *Parl.St.* VI. Parl. 2008-2009, nr. 2014/12, 3).

Het weren van teletekst uit de werkingssfeer van artikel 42 van het Mediadecreet zou tot gevolg hebben dat het principe van de bescherming

van minderjarigen niet wordt aangehouden bij teletekstberichten. Dit strookt niet met de algemene doelstelling van het Mediadecreet.

17. Verhouding teletekst en commerciële communicatie

MTV voert aan dat de betwiste boodschappen op teletekst moeten gekwalificeerd worden als een vorm van commerciële communicatie, namelijk reclame. Dit vormt, aldus MTV, een bijkomend argument om artikel 42 van het Mediadecreet niet van toepassing te verklaren.

Artikel 2, 5°, van het Mediadecreet, definieert commerciële communicatie als: *“beelden of geluiden die dienen om rechtstreeks of onrechtstreeks de goederen, de diensten of het imago van een natuurlijke persoon of rechtspersoon die een economische activiteit verricht, te promoten. Dergelijke beelden of geluiden vergezellen of maken deel uit van een programma, tegen betaling of een soortgelijke vergoeding of voor zelfpromotie. Vormen van commerciële communicatie zijn onder meer reclame, sponsoring, telewinkelen en productplaatsing”*. Uit de definitie blijkt dat commerciële communicatie een programma moet vergezellen of er deel van uit maken. De betwiste tekstuele boodschappen op teletekst vergezellen noch maken deel uit van een programma en kunnen daarom niet worden beschouwd als commerciële communicatie. Teletekst is met andere woorden een *sui generis* dienst die in beeld wordt gebracht en met het lineaire omroepsignaal wordt meegestuurd waarop bepaalde regels van het Mediadecreet door de decreetgever van toepassing zijn gemaakt.

18. Over de bevoegdheid van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen

18.1. De Tweede Kamer is overeenkomstig artikel 220, § 2, van het Mediadecreet bevoegd om ambtshalve uitspraak te doen wat betreft het toezicht op artikel 42 en artikel 176, 1°, van het Mediadecreet. Zoals hiervoor reeds werd verduidelijkt, bevat artikel 41 van het Mediadecreet geen normatieve bepalingen, maar maakt het duidelijk dat de verbodsbepalingen uit artikel 42 ook op teletekst van toepassing zijn. Daaruit volgt dat de ambtshalve onderzoeksbevoegdheid van de Tweede Kamer ook het toezicht op artikel 41 van het Mediadecreet betreft.

18.2. Aangezien teletekst een *sui generis* dienst is waarop bepaalde regels van het Mediadecreet door de decreetgever van toepassing zijn gemaakt, zoals onder meer artikel 42 van het Mediadecreet, wordt de bevoegdheid van de Tweede Kamer niet beperkt op grond van de inhoud en de aard van de boodschappen op teletekst. Artikel 218, § 3 en artikel 220, § 2, van het Mediadecreet volstaan om de bevoegdheid van de Tweede Kamer met betrekking tot teletekst vast te stellen.

Dit betekent dat ook de bepaling uit artikel 220, § 1, tweede lid, van het Mediadecreet, dat voor de algemene kamer slechts een bevoegdheid voorziet om uitspraak te doen over de inhoud van reclame naar aanleiding van een klacht, hier niet van toepassing is.

19. Toetsing artikel 42 van het Mediadecreet

19.1. Artikel 42 van het Mediadecreet bevat enerzijds een absoluut verbod op uitzendingen die de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen “*ernstig zouden kunnen aantasten*” en anderzijds een relatief verbod met betrekking tot uitzendingen die “*schade zouden kunnen toebrengen*”.

19.2. Uitzendingen die onder het relatieve verbod van artikel 42 van het Mediadecreet vallen mogen toch worden getoond indien ofwel door technische maatregelen (codering) ofwel door de keuze van het tijdstip van uitzending wordt gewaarborgd dat minderjarigen de uitzendingen normaliter niet zullen zien of beluisteren. Bij dergelijke ongecodeerde uitzendingen moet bovendien, naast de keuze van het tijdstip van uitzending, een akoestische waarschuwing of visueel symbool worden gebruikt.

De Tweede Kamer stelt vast dat de betwiste tekstuele boodschappen tijdens de dagprogrammatie worden uitgezonden, dus op tijdstippen waarop minderjarigen normaliter toegang kunnen krijgen tot deze dienst. Er zijn geen technische maatregelen getroffen die minderjarigen afschermen van deze boodschappen. Dat sommige – vrij toegankelijke – teletekstpagina's het visueel symbool '18+' bevatten, is niet voldoende om te waarborgen dat minderjarigen de uitzendingen normaliter niet zullen zien, aangezien ze gedurende de gehele dag worden getoond.

De teletekstpagina's zijn dus voor iedereen leesbaar, ook voor minderjarigen. Het feit dat vooral dertigplussers deze pagina's zouden raadplegen, doet daaraan geen afbreuk. Deze vaststelling leidt tot de vraag of de inhoud van de boodschappen op teletekst – zoals hiervoor omschreven – schade kan toebrengen aan de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van de minderjarige.

19.3. Minderjarigen die een normale leesvaardigheid bereiken – doorgaans tussen 10 jaar en 12 jaar – worden door het inschakelen van teletekst (bv om het uur van een uitzending van een programma te verifiëren) op de startpagina onmiddellijk geconfronteerd met bepaalde erotische boodschappen. De boodschappen op de corresponderende teletekstpagina's, hebben vaak onbetwistbaar een expliciet seksueel karakter.

Voorheen werd reeds vastgesteld dat wat het gebruik van de taal betreft, de kinderen jonger dan 12 jaar doorgaans nog weinig begrip hebben van de betekenis van seksuele termen (zie beslissing nr. 2007/016 van 3 april 2007 van de Regulator). De Tweede Kamer meent evenwel dat in de voorliggende zaak de aandacht van jonge kinderen toch kan getrokken worden door de manier waarop sommige boodschappen geformuleerd zijn, zoals: *'blootfoto's sms ZIEN NAAM naar ****'*, *'Regio Brugge: wie wil*

*samen pornofilms kijken en nadoen? Sms LONNIE naar *****, 'Zo klein en toch al zo lekker! Heerlijk meisje van pas 18! Sms ELTE naar *****.*

Doordat zij deze boodschappen nog niet goed kunnen interpreteren, zijn misverstanden mogelijk die jonge kinderen bv. angstig en ongemakkelijk doen voelen of onzeker maken over volwassenen in hun omgeving.

Kinderen vanaf 12 jaar – bovendien ook minderjarigen die volop in seksuele ontwikkeling zijn – begrijpen wel langzamerhand deze terminologie maar kunnen daarom nog niet steeds de verstrekte informatie plaatsen of vatten.

Net zoals alle andere processen, is de ontwikkeling van de seksualiteit leeftijdsgebonden en het is daarom erg belangrijk dat de informatie die wordt verstrekt ook leeftijd- en ontwikkelingsadequaat is.

De Tweede Kamer is van mening dat de inhoud van de betwiste boodschappen op de teletekst startpagina's niet van dien aard is dat zij schade kan toebrengen aan de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen. De Tweede Kamer stelt vast dat bepaalde boodschappen op de teletekstpagina's zelf, die zonder filter wordt aangeboden, niet leeftijd- en ontwikkelingspassend is. Immers, bepaalde seksueel getinte aanbiedingen en seksuele handelingen worden als normaal voorgesteld en seksuele beleving wordt gebanaliseerd, zoals: *'Sex met hete amateur ESCORTMEID? ***', 'PAK 'M BEET EN BEL MIJ, HOU JIJ OOK VAN DIT STANDJE, ****-*****' en 'SEX AFSPRAAK VANDAAG NOG P.833'.*

Voor wat de actuele maatschappelijke houding betreft ten opzichte van de bedoelde aankondigingen via teletekst en de daarin vermelde seksuele diensten, kan verwezen worden naar artikel 380ter van het Strafwetboek dat o.a. het via enig reclamemiddel kenbaar maken van een aanbod van prostitutie of ontucht zowel als het reclame maken, verdelen of verspreiden van een aanbod van diensten van seksuele aard met een direct of indirect winst oogmerk, die worden verleend bij wege van een of ander telecommunicatiemiddel, zelfs indien het aanbod wordt verheeld onder bedekte bewoordingen, strafbaar stelt. De wetgever heeft met deze bepalingen vooral de zedelijkheid van minderjarigen willen beschermen (Cass. 20 november 2001, Nr. P.00.1769.N, www.juridat.be en A&M 2002/2, 162).

In tegenstelling tot de andere teletekstberichten in verband met omroepprogramma's, de sportuitslagen of het weerbericht, betreft het voor jongeren of kinderen leeftijdsinadequate boodschappen die de ontwikkeling van emotionele relaties negatief beïnvloeden omdat een vertekend beeld wordt gegeven van seksualiteit en seksualiteitsbeleving.

Om een inbreuk op artikel 42, tweede lid, van het Mediadecreet vast te stellen, is het voldoende dat er aangetoond wordt dat de tekstuele boodschap op teletekst schade kan toebrengen aan de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen. De voorgaande

analyse toont dit aan. De voornoemde boodschappen die zonder filter en op eender welk tijdstip ter beschikking worden gesteld, zijn van dien aard dat het voor sommige minderjarigen leeftijd- en ontwikkelingsinadequaat is en zij aldus de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling kunnen verstoren.

De omstandigheid dat vergelijkbaar of zelfs explicieter materiaal straffeloos beschikbaar zou zijn in andere media – zoals door MTV aangehaald – doet geen afbreuk aan deze overtreding die slechts kan aangerekend worden aan omroeporganisaties en waarover de Regulator bevoegd is in toepassing van het Mediadecreet.

De Regulator stelt dan ook een inbreuk vast op de bepalingen van artikel 42, tweede lid, van het Mediadecreet.

Bij het bepalen van de sanctie houdt de Regulator er rekening mee dat het een eerste inbreuk betreft op artikel 42 van het Mediadecreet voor MTV.

Gelet op de aard en de ernst van de inbreuk is een waarschuwing een gepaste sanctie.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

In hoofde van BVBA MTV Networks Belgium een inbreuk vast te stellen op artikel 42, tweede lid, van het Mediadecreet;

Overeenkomstig artikel 229, 1°, van het Mediadecreet BVBA MTV Networks Belgium daarvoor een waarschuwing te geven.

Aldus uitgesproken te Brussel, op 28 september 2010.

M. VAN LOKEREN
griffier

J. KAMOEN
voorzitter

<p>Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.</p>
